

slaget, vil medføre, at udgifterne ved administrationen af den resterende del af vandløbsloven — isoleret set — vil blive mindre end i dag. Udgifterne ved reformen er imidlertid opgjort under ét i forbindelse med forslaget til lov om miljøbeskyttelse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1, 2, 8, 9, 12, 15, 17, 19, 20, 40, 48, 50 og 51. (§§ 1, 7, 11, 17, 22, 30, 85, 97, 98 og 105).

De regler om spildevand, der i dag findes i vandløbsloven, foreslås overført til miljøbeskyttelsesloven. I konsekvens heraf har man foreslået de nødvendige ændringer af alle de bestemmelser i vandløbsloven, hvori ordene spildevand, spildevandsanlæg el. lign. forekommer.

Til nr. 4 (§§ 5-5 c).

§§ 5-5 c er de centrale bestemmelser i den gældende vandløbslov om beskyttelse mod forurening af såvel det ferske som det salte overfladevand. Det bestemmes således i § 5, at tilførsel til vandløb af visse forurenende væsker og stoffer, f. eks. åjle, ubetinget er forbudt. I § 5 a er fastsat en pligt til at søge tilladelse til spildevandsudledning til vandløb eller havet. Spildevandsudledning efter § 5 b kan uden for samlede bebyggelser under visse betingelser foretages uden tilladelse, såfremt det drejer sig om spildevand fra husholdninger og landbrugsbedrifter, dog under ansvar, såfremt der sker skade som følge af udledningen. Da spørgsmålet om spildevandsudledning nu foreslås reguleret efter lov om miljøbeskyttelse, jfr. §§ 17 og 18 i lovforslaget, foreslås §§ 5-5 c ophævet ved ændringsforslag nr. 4.

Vandløbslovens § 5, stk. 1, nr. 1, indeholder i modsætning til § 17, stk. 1, i forslaget til lov om miljøbeskyttelse et forbud mod at tilføre vandløb f. eks. sten og andre faste stoffer, uanset om vandløbet herved forurennes eller ej. Konsekvensen af den foreslåede ophævelse af vandløbslovens § 5, stk. 1, nr. 1, vil derfor være, at tilførsel til et vandløb af faste stoffer, der ikke indebærer forurening, men udeltukkende hindrer vandets frie løb, fremtidig alene vil være reguleret af bestemmelsen i vandløbslovens § 4. Da sådanne foranstaltninger efter vandløbslovens § 6 kræver godkendelse af vandløbsretten, forekommer den foreslåede ophævelse af forbudsreglen i § 5, stk. 1, nr. 1, ubetænkelig.

Til nr. 5 (§ 6).

Ved den foreslåede ændring henledes opmærksomheden på, at reglerne om benyttelse af vandet i vandløb eller af vandløb i det hele taget fremti-

dig kun delvis vil være at finde i vandløbsloven. En sådan ændring er navnlig nødvendig på grund af, at reglerne om udnyttelsen af vandløb som recipienter for spildevand foreslås overført til forslaget til lov om miljøbeskyttelse.

Til nr. 6 (§ 7, stk. 2).

Efter bestemmelsen i den gældende vandløbslovs § 7, stk. 2, 3. pkt., kan ejeren af et vandforsyningsanlæg, der omfattes af vandforsyningslovens §§ 12, 13 og 36, samt en række myndigheder under behandlingen af en sag efter vandløbsloven forlange, at et spørgsmål om beskyttelse af en vandforsyningsinteresse skal behandles særskilt af en landvæsenret efter vandforsyningsloven. Ved ændringsforslaget til vandforsyningsloven har man foreslået landvæsenretternes kompetence med hensyn til vandindvindingsspørgsmål overført til amtsrådene og ministeren for forureningsbekæmpelse. Ved ændringsforslag nr. 6 foreslås den gældende ordning videreført, dog således at landvæsenretten på eget initiativ skal overlade behandlingen og afgørelsen af et spørgsmål om beskyttelse af en vandforsyningsinteresse til den kompetente myndighed efter vandforsyningsloven, således som denné nu foreslås ændret. D.v.s. at beskyttelsesspørgsmålet fremtidig skal afgøres af amtsrådet eller ministeren for forureningsbekæmpelse. I øvrigt har man ikke tilsigtet at ændre den gældende procedure, således at selve hovedsagen efter vandløbsloven også fremover genoptages af vandløbsretten, når der er truffet afgørelse om det pågældende beskyttelsesspørgsmål i henhold til vandforsyningsloven.

Ved dette ændringsforslag indføres i øvrigt som et nyt 4. pkt. en regel, hvorefter ministeren for forureningsbekæmpelse bemyndiges til at fastsætte regler om eller bestemme, at enkelte sager eller grupper af sager efter vandløbsloven skal behandles og afgøres af ministeren selv eller af vedkommende amtsråd. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 og 52 (§§ 7 og 106).

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har man fundet det hensigtsmæssigt, samtidig med de øvrige foreslåede ændringer i vandløbsloven, at foreslå, at denne lov fremtidig også kommer til at omfatte Københavns kommune. Der vil herved kunne opnås samme ordning som efter forslaget til lov om miljøbeskyttelse, der også omfatter Københavns kommune. Hertil sigter ændringsforslag nr. 52 til vandløbslovens § 106, stk. 1. Når vandløbsloven fremtidig kommer til at omfatte hele landet, vil der, selvom antallet af sager for Københavns kommune